

25.
Kari

Hengellistä

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Ah palaja mun sieluisen, 2c.

Toinen:

Sun wiisas neuvos Jumala, 2c.

Turussa, 1830.

Prändätty J. C. Srenckellin ja Pojan tykönä.

1811-12

1811-12

1811-12

1811-12

1811-12

Elävästä synnin tunnosta niinkuin
yhden oikian Rippi-lapsen pää-
omaisuudesta.

W. F. Nyt on meil' HERran Sabbathi, ic.

v. I.

Ah! palaja mun sieluisen, Paimenes tygö
JEsuren. Lähd Jsan armoo kiittämän, Hy-
win käwi sull tänäpän.

v. 2. Kosk' tundos haawas parattin, syn-
nit wiell' ander annettin, Sun rippis kuuli
Jumala; Nyt JEsures sua lohdutta.

v. 3. Se suuri sielun sairaus, Ja duo-
mion pelwon angarus, Pakeni, JEsu! ajall
täll, Kosk' oikein muistin ansios pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwiskä, Kulk-
oli HERran edesä, Mut hän mun sulast
armost wiel, Johdatta tahdoi oikial tiel.

v. 5. Ah! JEsu Christe armahda, Kuing
sielu luonnon tilasa, On orwoi armost Ju-
malan, Sen olen ike hawait saan.

v. 6. Niin muinaisina aikoina, Kosk' olin
synnin fangina, Mä ripill käwin usein kans;
Mutt orjan pelwos kokonans.

v. 7. En tietän sielun murhesta: Eng'
uston salaisuudesta, Mä olin ripild' päästynän,
Paljot' pahemb kuin mendynän.

v. 8.

v. 8. Kosk' turmelusen hawaikin, Syn-
nin suuren registerin, Kas' silloin apu kallix-
tul', Mä ehein HERRaa itkuu suull.

v. 9. Bihoitett' Jumal' Taimasa, Haa-
woista tundo waikia, Mond' syndii ruusun
karwaista, Mun tahdoit perät upotta.

v. 10. Kosk' kampailin wiel edespäin, Pa-
rannusen pääl työtä tein, Niin sielun ha-
lais ripill menn', Pois kieldä elon endisen.

v. 11. Mutt ei wiel täsä tilasa, Ol' sie-
lull yhtän wahwutta: Hän lull ett oma wal-
mistus Ol' parannusen omaisuus.

v. 12. Kosk' kaikki tiloi koetin, Niin ar-
mon walos hawaikin, Bihdoin JEsuren
haamoisa Autuan lewon ilolla.

v. 13. Siis tutki mua Jumala, Täällä
merkillisell ajalla, Nyt päästi päiwä tarjon
on, Ah JEsus tundoos walaiskon.

v. 14. Tule! Ah tule JEsuinen! Ehk'
olen suuri syndinen, Ja minust armon lapsi
tee, Mut oikein käynnen ripille.

v. 15. Se rippilaps on oikia, Ja tosin
HERRan laumasta, Jong sydän rakkaudesta,
JEsuren perän halaja.

v. 16. Mx katumainen syndinen, Hala-
sentähden ripill menn', Ett sielun kuorma
kewenis, Jota hän kanda kynnellis.

v. 17. Sydän se huuta laupiut, Ja sie-
lu halaa voimaa uutt, Ett tulewaist tuskis-
sa, Pois lujast henges sotia.

v. 18.

v. 18. Ja ehi sitt ain edespäin, Jumalan waldakundaa näin, Ja jokapäiwän parannus, On hänen hywä elons uus.

v. 19. Se kuin nyt JEsust halaja, Ja hänen päällens rakenda, Sill wahwall aikomisella, Ett hartast mielest parata.

v. 20. Hän saa myöds HERNan armosta Nähd uuden woiman ilolla, Ja wiheyen andex saamisest, Ett hän on HERaan yhdistett.

v. 21. Viel hengen todisturella, Tai synnin päästöd lukitan, Rak' näin yr wieras katuwa, Myöds syndins ripis andex saa.

v. 22. Kaikk' synnit HERNan kirjasta Pois pyhitän näin armosa Eik' ikän enä muisteta, Jumalan edes Taimasa.

v. 23. Viel sielu uuden nimen saa, Jong JEsus kirjaans kirjoitta, Tämä on voitett lammas meil, Jong saatan ryöwäis laitumeld'.

v. 24. Tain kaldaisesta muutorest, Ja sielust ylös heränest, Kaikk' Taiman pyhät riemuise Ja ilo-laulu weisaile.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon tunnon salaisutt, Kuin JEsuxes sitt nautitan, Koss luondo armox muutetan.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Ett yhten hetken nautiken, JEsuxen ilon suuremman, Kuin mailm' taidais uskoka.

v. 27. Katumattomat sydämet, Jotk ei oll wielä palannet, Ei osaa saa täst ilosta, Waiwan pettä ikens luulosa.

v. 28.

v. 28. O Jēsu! Judan Leijona, Parann' wiel synnist sairatta, Taiwallist Isäs rufoile, Ettei hän meitä hyljääle.

v. 29. Tee työtä Jēsu sieluin pääll', Ja ruodot henges öljy tääll', Sens teet, O Jēsu suloinen! Mitäst mä heikko epäilen.

Toinen:

Marian Ilmestys Päivän Weisu.

B. L. O Jēsu Christ! Kuin luondom sait ic.

v. I.

Sun wiisas neuvos Jumala, Mun sielun ilautta: Kost istun kuollon warjosa, Niin sinä armost totta, Tuotit meil' hywän sanoman, Josa sifis Edeswastajan, Jēsus Marian kohdus.

v. 2. Tain hywän sanan saattaja, Gabriel Engeli oli, Kuin lähetettiin Taiwasta. Ja Nazarethin tuli, O armoitettu Maria, Hän puhui armon liitosta, Ja hengellifest rauhast.

v. 3. Hän puhui Taiwan tavalla, Myös armon walikemista, O! älä pelkä Maria, Sā armon suuren löysit, Jēsus mailman Mesias, Sen Pyhän Hengen awulla, Tänäpäni sifis sinus.

v. 4. O mikä ilo Taiwahas, mahdoi oll sinä päivän, Kost Dawidin Huonen Kuningas, Nyt kuului edes kanywän, Taiwat sanotan iloinnen, Niin myös jokaisen sydämen, Kuin HERRaa uskos odott.

v. 5.

v. 5. Sen wanhan Testamentin ydn' Tai
kirjas koitto walais, Ja maahan teloitt
pirun tydn, Mond harrast sydänd' awais,
Armon lupauxii tutkiman, Jos JEsurest on
ennustan Siin wanhas Testamentis.

v. 6. Mond' Propheta on odottan, Ett
nähdä tämän päiwän, Mond Monarchi kans
halajan, Tain ilo ajan perään, Kosk JEsus si-
kis lihasa, Ja poltto uhri seisahta, Waan ei
he sitä saanet.

v. 7. Meill lopun ajan asuwill, On liiton
arkin awett, Ja JEsus saarnais syndisill' Ja
teki ihmet monell, Mutk JEsus tietä sydämet,
Kuin he on HEKra kiittämet, Sen kallin
walon edest.

v. 8. Lain Pyhä Henges minulle Kuin
alat muistutaisi, Mun parannuren retkelle,
Ett en mä horjataisi, Lain armos itken pahut-
tan Ja hengellistä laiskuttan, Aut weres ar-
mo kerjän.

v. 9. Ihmisen oma sydän on, Se suurin
wäära Propheta, Niill jost on tull syndins
tundohon. Koet usein, opetta, Kuing' sydän
pyytä seurata, Tätä katowaist mailma, Eiköst
meill syh ol' itke.

v. 10. Sydämen kylmäkiskoisuus, On sota
henge wastan; Ja luonnon wastahakoisuus,
Jong ylike itke mahdan, Aut ettän rupen tä-
näpän, Sun tahtos jäskän elämän, O Jumal
minun Linnan.

v. 11. Ett peljätt' HEKraa nuorudest,
On Salamonin neuwo, Alux huuta JEsust,
lap=

lapsudest, Sill syndi meitä waino, Sentähden
JEsust eikäm, Ett hän meit muistais tä-
näpän, Tekis meist liiton lapset.

v. 12. Rakastakam siis JEsusta, Sill nyt
on armon aika, Viel JEsus nytkin kolkutta
Ja Isäns tygd huoka, Ett langen Sion pa-
lajais, Ja ylkäns tygd kiirutais, Edestä
HEnran wihan,

v. 13. Taistellat hymät Christityt Siis
haman weren asti, Te kaike kuin olet herän-
net, Sill JEsus meit lunasti Werisell sodall,
arwas päääl, Kuing paljon wert' Golgat-
han mäell, Sun syndeis edest juori.

v. 14. Nr pito paljast werestä, Jong'
HEnra armost teki, Syndisen sugun edestä,
Niin tarpellisex näki Mä wapisen Koss tut-
kin näit, Uuden Testamentin armo häit, O
suurta armon päiwä.

v. 15. Nykyiset ajan kynnelet, Jotk tää-
lä ajan wainas, Eht' olisit jokapäiwäiset,
Muutetan riemux Laiwas, Kyll JEsus muista
omians, Sekä eläis että kuoleisans, Kans
wihdoin armost kruuna.

